

[Udenrigsministeren]

fred ikke kun er et spørgsmål om forsvar af Danmarks grænser. Hvis det var tilfældet, så ville vi jo i øvrigt også have været medlem af NATO i 40 år på falske forudsætninger.

Men i det nye Europa med dets nye krav til sikkerheds- og forsvarspolitik, dér skal vi være med. Vi skal være med både i traditionelle fredsbevarende operationer, men vi skal også være med i eventuelle nye fredsskabende operationer. Og det skal ske i FN- eller CSCE-régi, og det skal ske med NATO eller andre i rollen som det, vi kunne kalde entreprenør. Derfor støtter regeringen tanken om oprettelse af en dansk international enhed, som dels kan deltage i fredsskabende og fredsbevarende indsats, dels kan deltage i humanitære operationer, dels kan stilles til rådighed for NATO's nye reaktionsstyrker.

Danmark yder i år omkring 8,4 mia. kr. i udviklingsbistand. Det svarer til 1 pct. af vores bruttonationalindkomst, og det er for øvrigt tre gange så meget som gennemsnittet blandt den verdens industrilande. Det er regeringens hensigt de kommende år at fastholde udviklingsbistanden på dette meget høje niveau. Det vil vi gøre, også selv om vi nu beklageligvis ser kraftige nedskæringer i ulandsbistanden i de øvrige nordiske lande. I Finland ser man endda næsten en halvering af ulandsbistanden. Men regeringen er altså indstillet på at bevare det meget høje danske niveau.

Mindst lige så væsentligt som omfanget af den danske bistand og de foranstaltninger, vi herudover kan gennemføre på nationalt plan, er jo den rolle, som vi kan og bør spille i en bredere europæisk sammenhæng, først og fremmest i vores påvirkning af EF's politik over for Østlandene og den tredje verden. For det er i EF-sammenhæng, at vi for alvor kan binde den økonomiske bistand – hvor Danmark og Holland jo yder langt mere end de øvrige – sammen med handelspolitikken, den globale miljøpolitik og de sikkerhedspolitiske interesser, som jo også indgår i den nye verdensorden. Derfor skal vi også bruge EF's forskellige instrumenter til at løse de opgaver, vi står over for, og i den proces har Danmark en vigtig rolle at spille.

EF – og dermed Danmark – har også en vigtig rolle at spille i en bredere sammenhæng i skabelsen af international forståelse og i udformningen af internationale beslutninger på

de områder, der vil stå centralt i de kommende års globale udvikling. Det så vi på FN's konference om miljø og udvikling i Rio i sommer, og det vil vi forhåbentlig også se på de kommende store FN-konferencer om menneskerettigheder i 1993, om befolkningsproblemer i 1994 samt verdensstopmødet om social udvikling i 1995, som forhåbentlig kan blive afholdt i Danmark.

Ingen lande kan i dag i national selvtilstrækkelighed vælge at stå uden for det globale fællesskab. Dertil er udfordringerne og problemerne blevet alt for nærværende for os alle. I det globale fællesskab må fælles problemer løses i et samarbejde, som alle lande deltager i. Der er derfor intet gyldigt alternativ til et gensidigt forpligtende internationalt samarbejde med Danmark som aktiv medspiller.

*Forhandling***Svend Auken (S):**

Tak til udenrigsministeren for hans besvarelse af forespørgslen; jeg synes, der var mange gode betragtninger, der fortjener en videre debat.

Min kritik af Vestens manglende indsats er ikke primært en kritik af den danske indsats; faktisk må man indrømme, at vi på en række punkter har trukket i den rigtige retning. Men jeg savner dog hos udenrigsministeren en erkendelse af, hvor alvorlig, hvor næsten katastrofal situationen er i øjeblikket.

Må jeg sammenfatte Socialdemokratiets syn således: Selv om den kolde krig er overstået, så er freden ikke vundet. Indtil videre er de nye muligheder blevet tabt på gulvet på grund af manglende vilje og lederskab i Vesten. Solidaritet og sikkerhed er nøgleord i den indsats, der er brug for. Danmark har som et lille land en afgørende interesse i det organiserede internationale samarbejde, og derfor bør reformer, der kan styrke og effektivisere organisationer som FN, CSCE, EF og NATO, selvfølgelig nyde en aktiv dansk støtte. Åbenhed og engagement er også nøgleord; Danmark skal være med, hvor det foregår.

Det er også rigtigt, at vi lægger vægt på at samstemme vore synspunkter med vore allierede, hvad enten vi taler om Norden – og dér noterer jeg mig med tilfredshed de fremskridt, der er sket, også i forlængelse af de initiativer,